

Πισλέγον, μικρότερον.

ΚΑΡΑΒΟΪΠΑΝΑ, τὰ ὁποῖα καὶ **Κανναβόπανα** ἢ **μπορεΐτινας** νὰ ὀνομάσῃ, πανία χοιδρὰ ἀπὸ καννάβι χρήσιμα διὰ τὰ καράβια. Ἡ Εὐρώπη ὑφαίνει διὰ τὰς χρείας τῆς, ἢ Ῥωσσία ὁμοίως, ἀλλὰ καὶ περισσότερα διὰ τὸ ἐμπόριον ὀνομαζόμενα **Ρεβεντέκια**. Ἴδὲ ταῦτα.

Ἡ Κωνσταντινούπολις λαμβάνει ἐκεῖθεν διὰ χρῆσίν τῆς, καὶ τῆς **Ἐπικρατείας**. Ἐφαίνονται καὶ **Βαμβακερὰ καραβόπανα**, ἢ καὶ μικτὰ, ἢτοι μὲ στημόνι Καννάβι, καὶ ὑφάδι βαμβάκι, καὶ εἶναι ἐλαφρότερα, καὶ εὐχρηστα εἰς τὸ Ἀριχιπέλαγος, καὶ διὰ τὰ καράβια τῶν Ἰνδιωτῶν, καὶ διὰ τὰ μικρά. Ἴδὲ **ΠΑΝΙΪΑ**.

ΚΑΡΑΒΟΓΙΑ, **Βιτριόλον**. Ἴδὲ **ΧΑΛΚΑΝΘΟΣ**.

ΚΑΨΩΝΑ. Ἴδὲ **ἌΝΘΡΑΞ**.

ΚΑΡΔΑΜΩΜΟΝ. Δένδρον, καὶ καρπὸς ἀρωματικώτατος, χρήσιμος εἰς τὴν Ἰατρικὴν· εἶναι δὲ τριῶν εἰδῶν. **Μέγα**, τοῦ ὁποίου τὸ σύκον εἶναι ὀλοκόκκινον, καὶ ἐμπεριέχει τὸν καρπὸν, ὡς πιπέρι, τρίγωνον κοκκινωπὸν ἔξω, καὶ λευκὸν ἔσω· πικρόξινον εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ μὲ ὠραίαν μυρωδίαν, μάλιστα ὅταν ᾔναι νωπὸν. **Μεσαῖον**, τύτῃ οἱ λοβοὶ εἶναι τρίγωνοι, καὶ μακρῆς δύο δάκτυλα, ὁ δὲ καρπὸς ὁμοίως τρίγωνος, καὶ τὸ δένδρον μικρὸν, καὶ προσέρπον κατὰ γῆς. **Μικρὸν**, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται μόνον εἰς τὸ Μαλαβάρον, κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Καγαῶρου· εἰς τὰς τριγῶνους καὶ τέτου τοι λοβοὺς μικροὺς, καὶ στακτεροὺς ἐμπεριέχεται ψιλώτατον ὡς ἀλεῦρι, ἀλλὰ σκληρὸν, τὸ **Καρδάμωμον**, το ὁποῖον καταδαπανᾶται σχεδὸν ὅλον εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπου οἱ ἐντόπιοι τὸ στοχάζονται ἀναγκαῖον διὰ νὰ κάμῃ εὐπεπτον, καὶ νόστιμον τὸ ρύζι των. Φέρεται ὀλίγον διὰ ἰατρικὸν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην.

ΚΑΡΑΚΟΥΛΑΪΚΙ. Πάρδαλις τῆς Ἀμερικῆς. Ἴδὲ **ΠΑΡΔΑΛΙΣ**, καὶ **ΛΥΓΞ**.

ΚΑΡΑΪΝΝΑ. Κόμμι σπανιώτατον φερόμενον ἀπὸ τὴν Νέαν Ἰσπανίαν, ἀποστάζον ἀπὸ εἶδος δάφνης. Τὸ νωπὸν εἶναι λευκὸν, ἀλλὰ παλαιούμενον καταπᾶ στακτε-

ρὸν ὑποπράσιον* καλὸν εἶναι τὸ μαλακὸν ὡς τὰ ἔριπλάστρα ἡμίψητα, καὶ εὐῶδες* ἐπιτιθέμενον εἰς τὴν κεφαλὴν πάυει τὰς κεφαλαλγίας, καθὼς καὶ τοὺς πότους τῶν στρεβλωμένων ἀρμῶν* ἐπαινεῖται πολὺ παρὰ τῶν ἱατρῶν, καὶ εἶναι ἀκριβόν.

ΚΑΡΩΤΟΝ. Καπνὸς παρσκευασμένος, καὶ κυλινδρικῶς τυλιγμένος, ὥστε τριβόμενος μετὰ τὸ ρινίον νὰ ζέγῃ κόνις ρινοτιαγῆ. Ἴδὲ **ΚΑΠΝΟΚΟΝΙΣ**.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Ὀστρακόδερμα θαλάσσιον, καὶ ποτάμιον* εἰς τὸ τελευταῖον εὐρίσκονται λιθιάσεις, τὰς ὁποίας καρκινώματα οἱ ἱατροὶ λέγουσι, καὶ μεταχειρίζονται εἰς πολλὰ πάθη, μάλιστα εἰς καθαρισμόν τοῦ αἵματος, καὶ παῦσιν τοῦ ἐμετοῦ.

ΚΑΡΠΕΤΑΙ. Ὑφάσματα χονδρὰ, καὶ ἐπιμήκη, χρῆσιμα διὰ σκέπασμα, ἐπειδὴ εἶναι μάλλινα, καὶ μετὰ ἀρκετὴν τρίχα πτιλεμένην εἰς τὰ Νεροτριβεῖα. Γίνονται δὲ ἀραδαῖαι, καὶ ποικίλαι, ὀνομαζόμεναι καὶ ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ὑφάσματός των Ἰάμπολαι. Ἡ Ἰάμπολις, καὶ ἡ πλκσιόχωρος αὐτῇ Σιλίμνος, καὶ ὅλη ἡ Μαισία ὑφαίνει ἀρκετὰς, καὶ ἀποτελεῖ ἀριετὸν ἐμπόριον.

Ὑφαίνονται καὶ ἄλλαχοῦ διὰ χρῆσιν τῶν ἐγκατακλιῶν, μάλιστα ὅπου εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρίσκονται ποίμνια, καὶ ποιμέγες* καὶ αἱ κατώτεραι χρησιμεύουν εἰς περιτύλιγμα τῶν Βαλλῶν μετὰ πραγματείας, καθὼς καὶ τῶν Κιβωτίων* ὀνομαζόμεναι ἐκεῖ Βελένσαι, καὶ ὅλαι πωλοῦνται μετὰ τὸ κομμάτι.

ΚΑΡΠΟΒΑΛΣΑΜΟΝ. Ὁ καρπὸς τοῦ Βαλσαμοδένδρου, ἀχρηστος εἰς τὴν ἱατρικὴν. Ἴδὲ **ΒΑΛΣΑΜΟΝ**.

ΚΑΡΣΑΚΙ. Ἴσως ἀπὸ τῆ Ὀρσάκι, ἢτοι Ἀρκτίδιον, ζῶον τῆς Σιβηρίας, εἶδος μικρότερον Ἀλώπεκος, κοκκινωπὸν, μετὰ λευκὴν κοιλίαν. Ἡ διφθέρα τιμᾶται, καὶ χρησιμεύει, ὡς τὰ λοιπὰ τοιαῦτα δέρματα, διὰ διφθερένδυμα τῶν τὰ μακρὰ ἐνδυσόμενων. Ἀπὸ τὴν Λειψίαν φέρονται κοκκινωπότερα, καὶ ἀκριβώτερα. Γίνονται ἀπὸ αὐτὸ τρία εἶδη διφθερῶν, Καρσανοκοιλία, Καρσακορράχη, καὶ Λευκοκαρσάκι (Ἀσπράδα.)

ΚΑΡΥΔΙΑ. Δένδρον ἡμερον γνωστὸν, μέγα, καὶ ὄλον χρήσιμον εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὸ καρύδι εἶναι ὁ καρπός τε, ὁ ὀπείος, ὦν ἀκόμη πράσινος, καὶ νωπός, γίνεται Ζαχαρωτὸν γλυκύ· ὠριμος δὲ, φυλάττεται καὶ διὰ τὸν χειμῶνα, μάλιστα διὰ τὰς νηστείας.

Ἀπὸ αὐτὸν ἐκβαίνει καὶ ἔλαιον, τὸ ὁποῖον καρυδέλαιον συνθετικῶς λέγομεν, χρήσιμον διὰ τοὺς ζωγράφους, τυπογράφους, καὶ πολλοὺς ἄλλους τεχνίτας· ὁμοίως καὶ διὰ κάυσιμον εἰς λύχνους, τηγανητὰ, καὶ εἰς τὰς πληγὰς. Ἐκβάλλεται μὲ τὸν μύλον, ὡς τὸ τῆς Ἐλαίας ἔλαιον, καὶ μὲ τὴν φωτίαν, ὡς τὸ Ἀμυγδαλέλαιον, ὅταν χρειάζεται ὀλίγον.

Αἱ λεπτόταται ρίζαι τῆς Καρυδιᾶς, ἡ φλοιά, τὰ φύλλα, τὸ ἄνθος, καὶ αὐτὸ τὸ ἐξωτερικὸν κέλυφος τοῦ καρύου, χρησιμεύει εἰς τοὺς βαφεῖς διὰ τὸ αἰθρὸν, ἥτοι ξανθόμαυρον χρῶμα· τὸ ξύλον του πριονιζόμενον εἰς σανίδας, ἢ στύλους, χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν διαφόρων ξυλίνων σκευῶν, καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων.

Κάρυα, ὀνομάζονται διάφοροι καρποὶ δένδρων· ὡς Ἐμετικόν, τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Σεϊλάνην, καὶ διαφόρους Ἰνδικὰς Νήσους· στρογγύλον, καὶ ὑπόπλατυ, στακτόμαυρον, καὶ ἰουλώδες ἀπέξω, καὶ εἰς διάφορα χρώματα, ἥτοι λευκὸν, κίτρινον, ἢ καὶ καστανὸν ἀπὸ μέσα· χρήσιμον εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ὡς ἰδρωτικὸν, ἀντιθερμαντικὸν, καὶ διουρητικὸν, φαρμακερὸν διὰ τὰ ζῶα, ἀλλ' ὄχι διὰ τὸν ἄνθρωπον.

ΚΑΡΤΟΝ Ἰνδικόν. Ἴδὲ **ΚΟΚΚΟΣ**, Μοσχοκάρυον, καὶ ἄλλα, ὡς εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα.

ΚΑΡΤΟΦΥΛΛΟΝ. Ἴδὲ **ΜΟΣΧΟΚΑΡΦΙ**.

ΚΑΡΦΙΟΝ. Μικρὸν κομμάτι ἀπὸ μέταλλον, μακρὸν καὶ μυτερὸν ἀπὸ τὸ ἓν, καὶ μὲ κεφάλι πλατὺ, καὶ διαφόρων σχημάτων ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἀναγκαῖον διὰ τὴν καρφώσιν, ἥτοι συνενώσιν διάφορα ξύλα, καὶ ἄλλα πράγματα· ἢ καὶ τὴν στολίσιν, ἢ κρεμάσιν τινὰς πραγμάτων. Μέταλλα διὰ καρφία εἶναι σίδηρον, χρυσός, ἀργυρος, καὶ ὀρεσίχαλκος· κατασκευάζεται δὲ τὰ μὲν σι-

δηρᾶ, τὰ ὅποια εἶναι πολὺχρηστὰ, καὶ ἀναγκασιότατα εἰς τὴν Τεκτονικὴν, καὶ Ναυπηγίαν, σφυρήλατα, ἢτοι σφυριστά· τὰ δὲ λοιπὰ χυτὰ, καὶ σφυριστά.

Εἰς σιδηρᾶ καρφία γίνεται μέγα ἐμπόριον, καὶ ἡ Τουρκία λαμβάνει πολλὰ εἰς καιρὸν εἰρήνης ἀπὸ τὴν Ὀλλάνδαν, Τριέστι, καὶ ὀλίγα τώρα ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν. Ὅλα αὐτὰ πωλοῦνται μὲ τὸ ζύγι, καὶ ὅσον εἶναι φιλωτέρη, ἄλλο τόσον εἶναι καὶ ἀκριβώτερα.

Προτιμῶνται τὰ Ὀλλανδικὰ, καὶ ὀλίγον κατώτερα εἶναι τὰ τοῦ Τριεστίου, καὶ τῆς Ῥωσσίας· ἔχουν δὲ διάφορα ὀνόματα κατὰ τὴν μεταχείρισιν διὰ τὴν ὁποίαν γίνονται, καὶ κατὰ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον βαναυσουργοῦνται.

Κατασκευάζονται δὲ καὶ εἰς τὸν τόπον τὰ μεγάλα, τὰ ἀγκιστρατὰ, καὶ ἄλλα παντοειδῆ κατὰ τὴν χρείαν.

Τὰ ὀρειχάλκινα μικρὰ, ἢ καὶ σιδηρᾶ μὲ ὀρειχάλκινον κεφάλι, φέρονται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ πωλοῦνται μὲ τὸ μέτρον.

Καρφία διὰ πετάλωμα ζῶων, κατασκευάζονται εἰς τὸν τόπον δύο εἰδῶν· τὰ μὲν διὰ τὸ καλοκαῖρι μὲ μικρὸν κωνικὸν κεφάλι, τὰ δὲ διὰ τοὺς πάγους, μὲ μακρὸν, καὶ ἀγκυλωτὸν κεφάλι· πεταλῶνονται ἀπὸ τὰ ζῶα τὰ μονόχηλα, ὡς ἵππος, ἡμίονος, καὶ ὄνος· καὶ ἀπὸ τὰ δίχηλα εἰς μερικοὺς τόπους τὰ βουβάλια, καὶ οἱ βόες.

ΚΑΡΦΟΒΕΛΟΝΗ. Μικρὰ, ὀρειχαλκίνη βελόνη, γανωμένη μὲ στρογγύλον κεφάλι εἰς τὸ ἓν μέρος, χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ καρφώσουν, μάλιστα αἱ γυναῖκες τὰ διάφορα κεφαλοδέσμιάντων, καὶ ἄλλα ἐνδύματάτων.

Γίνονται Καρφοβελόνη καὶ ἀπὸ σίδηρον, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀγκύλωμάτων εἶναι βλαπτικόν, ἐμποδίζεται ἡ κατασκευήτων εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης.

Καλὴ Καρφοβελόνη εἶναι ὅταν ὁ ὀρειχάλκος δὲν λυγίξῃ εὐκόλα, καὶ ἔχῃ τὸ χρῶμάτης καλὰ γανωμένον, καὶ τὸ κεφάλιτης καλὰ στρογγύλον διὰ νὰ μὴ ἀγκυλώσῃ. Τὸ καλῆτερον ὀρειχάλκινον σύρμα διὰ Καρφοβε-
λόνη.

λόνας γίνεται εἰς τὴν Σηκίαν, μάλιστα εἰς τὴν Στοκχόλμην, καὶ ἡ Γαλλία ἐκεῖθεν τὸ λαμβάνει.

Αἱ Ἀγγλικαὶ Καρφοβελόνας ἐγκρίονται διὰ τὴν ἐντέλειάν των· ἡ πώλησις τῶν Καρφοβελονῶν γίνεται εἰς φακέλλους (πακέτα) ἀπὸ 6,000, καὶ ἡ χιλιάς ὑποδιαιρεῖται εἰς 10 ἑκατοστύας, προδιηρημένας εἰς τὸ μέσον τοῦ χαρτίου εἰς δύο πεντακοσιοστύας, αἱ δ' ἑκατοστύες εἰς πεντηκοστύας, καὶ αὗται εἰς δεκάδας.

Τὸ χαρτὶ τρυπᾶται μὲ εἶδος κτενίου σιδηροῦ ἔχοντος ἰσάριθμα ὀδόντια, καὶ οὕτω διαχωρισμένα, ὥστε οἱ τεχνῖται τὰς ἀραδιάζουν μὲ εὐκαλίαν, καὶ χωρὶς ἀνάγκης νὰ τὰς μετρήσουν.

Διὰ νὰ γνωρίζηται τὸ μέγεθός των σημειοῦται ἀπὸ ἀριθμοὺς 3. 4. 5. καὶ ἕως τῶν 14 λέγονται μικραὶ· μετὰ ταῦτα λέγονται μεγάλαι, καὶ σημειοῦνται μὲ ἀριθμοὺς ἀρτίους, ἤτοι 16. 18, 20. κ. τ. λ.

Ὁ φάκελλος περιζώνεται μὲ στενὸν χαρτίον, τοῦ ὁποῖου αἱ ἄκραι καρφώνονται μὲ Καρφοβελόνην χρησιμεύσαν καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διὰ παράδειγμα τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἐμπεριεχομένων.

Ὅτι δὲ ἡ κατασκευὴ τῶν Καρφοβελονῶν χρειάζεται πολυχειρίαν, ὡς τῶν βελονῶν, καθὼς εἶπομεν, καὶ εἰς τὰ προοίμια, εἶναι φανερόν.

Τὸ γάνωμα τῶν καλῶν γίνεται μὲ κασσίτερον τιτανωμένον, καὶ μὲ πέταλα ἀργυρᾶ· τῶν δὲ κατωτέρων μὲ μίγμα, κασσιτέρου, μολύβδου, καὶ ὑδραργύρου· ἀλλὰ τούτων ἡ λευκότης εἶναι ἀμυδροτέρα, καὶ τὸ ἀγκύλωμα βλαπτικόν.

Ἡ Τουρκία λαμβάνει πολλὰς, καὶ κατωτέρας ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, καὶ ὀλίγας ἀπὸ τὰς καλὰς Ἀγγλικὰς.

ΚΑΣΣΙΑ. Ἰατρικὸν γνωστὸν, χρήσιμον διὰ ἐλαφρὰν ἐκκόπρωσιν, καρποφορούμενον εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ δένδρον ὑψηλότατον, μὲ φλοιὰν στακτηρᾶν, ξύλον σκληρὸν μαῦρον, ὡς τὸν ἔβενον περὶ τὴν ἐντερῶσιν, καὶ κιτρινωπὸν ὑπὸ τὴν φλοιὰν· φύλλα πλατέα πράσινα, ἄνθη κιτρινωπὰ, καὶ καρπὸν τὸ ἰατρικὸν τοῦτο, συνιστάμενον

εἰς μακρὸν λοβὸν καστανόχρουν, ὁ ὁποῖος ὅταν ὠριμάσῃ γεμίζει ἀπὸ μυελὸν μαῦρον ὑπόγλυκυν, διαίρουμένον εἰς οἰκίσκους, καὶ ἐμπεριέχοντα σκληρὸν, καὶ εἰς σχῆμα καρδίας κόκκον.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον (*Cassia fistula Alexandrina*) ὅπου τὸ δένδρον ἔχει τὰ αὐτὰ γνωρίσματα, γίνεται ἀκόμη ὑψηλότερον, καὶ ὁ καρπὸς μικρότερος, ἀλλ' εἶναι ἐξαίρετος.

Εἰς τὴν Βρασιλλίαν (*Cassia fistula Brasiliana*) ὅπου καρποφορεῖται ἀπὸ δένδρον μέγα, καὶ εἰς λοβούς χονδροτέρους ἀπὸ τὰς εἰρημένας· πλὴν σπανίως φέρεται εἰς τὴν Εὐρώπην.

Εἰς τὰς Νήσους τῆς Ἀμερικῆς (*Cannifico*) τὸ δένδρον καρποφορεῖ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ εἶναι ὁμοίως μέγα, καὶ ὁ καρπὸς, ἦτοι οἱ λοβοὶ γίνονται ὡς δεμάτια κηρίων ἀπὸ 12 ἕως 20 ὀμοῦ· ἡ ὠριμότης των γνωρίζεται ἀπὸ τὸ μαύρισμά των.

Κασσίας καλῆς γνωρίσματα τὸ νὰ ἦναι εἰς χονδράς ράβδους, βαρείας, μὲ χρῶμα καστανόμαυρον ἔσωθεν, καὶ λευκὸν ἔσωθεν τῆς ἐπίδερμίδος· ὁ δὲ μυελὸς μαῦρος, μὲ χροῦδι, γλυκὺς, καὶ ζαχαρώδης, γὰ μὴ σαλεύῃ ὁ σπόρος ἔσωθεν, καὶ γὰ μὴ ἦναι μήτε ὀριμὺς, μήτε εὐρωτιῶν, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ χρήσιμος εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ εὐθύς μετὰ τὸ ἐκβαλμα ἀπὸ τὸν λοβόν.

Κασσία Καρυοφυλλωτὴ (*Cassia Garofanata*) εἶναι φλοιὰ ὡς τὸ κιννάμωμον, καὶ τόσον θερμὴ, καὶ εὐώδης, ὥστε καίει ἀρκετὰ τὴν γλῶσσαν γευομένη. Εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ δένδρον τῆς ὀνομάζεται Καρνάγκα, καὶ εἶναι μέγα, καὶ ὑψηλόν, χονδρὸν, καὶ μαῦρον· ἡ φλοιὰ αὕτη ἔχει τὰς ἐνεργείας τοῦ Μοσχοκαρπίου. Οἱ Ἕλληνας, καὶ Ἄραβες δὲν τὴν ἐγνώριζον. (Ἐγκυκλ. καὶ Γεωφροᾶς.)

Κασσία Σκληρά. Κατὰ τὸν Διοσκουρίδην, ἡ Εὐλώδης κατὰ τοὺς Λατίνοὺς (*Cassia lignea*) εἶδος Κινναμώμου, ἡ φλοιὰ ἐκκιάζουσα μὲ τὸ ἀληθινὸν κιννάμω-

μωμον· είναι δὲ τὸ αὐτὸ δένδρον. Πλὴν ἡ Κασσία γίνε-
ται εἰς τὸ Μαλαβάρον, δι' ὃ λέγεται καὶ Μαλαβαρι-
κὸν Κιννάμωμον, καὶ τὸ καλὸν ἐκεῖνο εἰς τὴν
Σεϊλάνην. Χρησιμεύει εἰς τὴν Ἱατρικὴν ὡς ἀλεξιφάρμα-
κον, καὶ στομαχικόν, καὶ ἐμφρακτικόν. (Ἐγκυκλ.)

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ, τὸ Τουρκιστὶ Καλάγι· μέταλλον
λευκόν, καὶ εὐδιάλυτον, σύνθετον κατὰ τοὺς Χυμικούς
ἀπὸ ἀργύρου, καὶ μόλυβδου, καὶ τὸ μέσον ἀμφοτέρων
ἔχον εἰς τὴν στερεότητα· διὰ τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὰ
μεταλλεῖα τοῦ ἀργύρου, καθὼς καὶ εἰς τὰ τοῦ μολύ-
βδου· ἔχει δὲ καὶ ἴδια, τὰ ὁποῖα εἶναι δυσκολοδού-
λευτα διὰ τὴν πολλὴν βαρύτητά των, διὰ τὴν πολ-
λὴν σκληρότητα τῶν λίθων μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσ-
κονται αἱ μεταλλικαὶ φλέβες, καὶ τὴν ἀπαλὴν, βρωμε-
ρὰν, καὶ νοσώδη γῆν τοῦ μεταλλείου· ὥστε οἱ μεταλ-
λουργοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐργασθῶν περισσότερον ἀπὸ
4 ὥρας κατὰ συνέχειαν.

Χωνεύεται ἡ μεταλλικὴ ὕλη τοῦ Κασσιτέρου εἰς τὸν
ἐξῆς τρόπον· μὲ βαρεῖας σιδηρᾶς σφύρας σπάνουν τὰς
πέτρας, καὶ ἔπειτα μὲ τὰς σφύρας τῆς ἐπίτηδες μύλου
τὰς κομματιάζουν λεπτότερα, ἔπειτα τὰς ἐφήκουν εἰς σι-
δηρᾶ ἀγγεῖα, καὶ καταντῶν ψιλὴ κόνις, τὴν ὁποίαν πλύ-
νοντες καθαρίζουν ἀπὸ τὸ χῶμα, καὶ ἡ μένουσα ὕλη ὀνο-
μάζεται μεταλλουργικῶς Κασσίτερος Μέλας, ὁ ὁποῖος διὰ
ν' ἀποτελεσθῆ λευκὸς χωνεύεται μὲ συνεχὲς πῦρ ἀνθρά-
κων ξυλίνων, καὶ φυσητήρας ἀσκῆς μεγάλους κινουμένους
μηχανικῶς μὲ τὸ νερὸν, καὶ διαλυόμενος χύνεται εἰς
πρῶπλάσματα, καθὼς τὸν βλέπομεν φερόμενον εἰς τὰ
μέρη μας.

Διὰ τὴν πλησιότητα τῶν μεταλλείων τῆς Ἀγγλικῆς
Κορνβαλίας, (Cornouailles) ἐπωνομάσθη ἡ Νῆσος Κασ-
σιτερίς, καὶ ἀπὸ 2 ὀκάδας μέλανα καθαρίζεται μία ὀ-
κά λευκὸς Κασσίτερος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ριπτόμενον
ἰὸν (σκωρίαν) ἠμπορεῖ ἀκόμη νὰ καθαρισθῆ Κασσίτε-
ρος, κατὰ τὴν ποιότητα τῆς Γερμανικῆς· τόσον καλὸς εἶ-
ναι ὁ Κασσίτερος τῆς Ἀγγλίας!

Διὰ τῆς Χυμικῆς ἀποτελεῦνται ἀπὸ τὸν Κασσίτερον τὰ τρία ταῦτα·

Ἄλας Λευχότατον, μετὰ τὸ τιτάνωμα τῆ Κασσιτέρου χύουον ὀξεῖδι διασταλαγμένον, τὸ βράζειν, καὶ ἀρήρογγές το εἰς ψυχρὸν τόπον, ἀποτελεῖται τὸ Κασσιτερινὸν Ἄλας.

Ἄρθρος, τῆτο εἶδος κοσμικῆ λευκῆ γινόμενον με Κασσίτερον, καὶ Ἀμμωνιακὸν ἄλας διὰ τῆς Χυμικῆς ὑψώσεως, ἢ καὶ με Νίτρον καθαρισμέτον.

Διαφορητικὸν, ὃ Ἀγγλικὸς καθαρὸς Κασσίτερος λυόμενος πρότερον με τὴν ὑπόστασιν τῆ Ἀντιμονίης, καὶ ἀμφοτέρα ὁμοίως με Νίτρον· τὸ γινόμενον πλύεται πολλάκις, καὶ μένει κόρις ὠφελιμωτάτη εἰς πολλὰ δυσίατα πάθη.

Κασσίτερος Καθρεπτικὸς ὀνομάζεται τὸ Βισμῦθον, καὶ ἰδὲ τῆτο τὸ Ἄρθρον.

Ἀπὸ τὰ Ἀγγλικὰ μεταλλεῖα πωλεῖται ὁ Κασσίτερος εἰς μεγάλους ψωμοὺς 2 καὶ 3 κανταρίων, καὶ εἰς μικρὰς ἀπὸ 1 ἕως 10 ὀκάδας· ἀμφοτέροι δὲ εἶναι ἐπιμήκεις πλάκες· καὶ τὰ εἰς ἡμᾶς φερόμενα εἰς ράβδους δεμάτια, καὶ εἰς βαρύλλια, ὅλα ἔχουν τὴν σφραγίδα τῆ μεταλλεῖου, καὶ τὸ ὄνομα τῆ μεταλλουργῆ ἐπιχαρῶμένην, καὶ δείχνουν ὅτι εἶναι χυμένα εἰς αὐλακώδη προπλάσματα, διότι εἶναι καμπύλα ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, καὶ εὐθεία ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ἡ Εὐρώπη λαμβάνει Κασσίτερον καὶ ἀπὸ τὰς Ἰσπανικὰς Ἰνδίας, καὶ εἶναι ἀπαλῆς ποιότητος, καὶ εἰς πλάκας· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὸ Σιάμον εἰς ἄτακτα κομμάτια, ἢτοι ἀτάκτως χυμένα εἰς διάφορα σχήματα.

Κατώτερος ἀπὸ τοὺς λοιποὺς εἶναι ὁ Κασσίτερος τῆς Γερμανίας, καὶ πωλεῖται εἰς ψωμοὺς, 2 ἕως 2½ κανταρία, ἢ εἰς πλάκας, ὡς πλίνθους, διὰ τῆτο καὶ Πλινθωτὸς λέγεται, ζυγίζει δὲ καὶ ἡ πλίνθος περὶ τὰς 2 ἕως 3 ὀκάδας.

Πέταλα Κασσιτέρου, ἢτοι φύλλα, λέγονται τὰ σφυρηλατημένα, καὶ χρήσιμα διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν Καθρεπτῶν. Ἰδὲ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ.

Ὅμοια Πέταλα πωλοῦνται τυλιγμένα κωρικῶς, ἢ λευκά, ἢ εἰς διάφορα χρώματα διὰ βερονίκης, καὶ χρησιμεύουν διὰ τύλιγμα λαμπάδων, καὶ εἰς τὴν Ζωγραφικὴν, καὶ εἰς ἄλλα ἐπιδεικτικὰ πράγματα, ὀνομαζόμενα Τούρκιστὶ Σιαματὰ Τέλια, τὰ ὅποια κατασκευάζονται εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, καὶ πωλοῦνται εἰς φακέλλας μεγάλης ἐμπεριλαμβάνοντας ἀνὰ 12 μικρὰς, ἐμπεριέχοντας ὁμοίως ἀνὰ 12 πέταλα ἕκαστος.

Χρησιμεύει ὁ Κασσίτερος εἰς πολλὰ σκεύη τῆς οἰκτικῆς οἰκοδομίας, διὰ γάνωμα τῶν χαλκίνων ἀγγείων, καὶ τῶν σιδηρῶν πετάλων, καὶ διὰ τὸ κόλλημα αὐτῶν μὲ συνένωσιν μολύβδου, καὶ μὲ τὴν σύγκαυσιν ἀμμωνιακοῦ ἁλατός, ἢ καὶ ρητίνης ἐλάτου.

Μὲ τριαύτην συνένωσιν κασσιτερομολύβδου κατασκευάζονται οἱ χαρακτῆρες τῶν τυπογραφικῶν γραμμάτων, καὶ αἱ σύριγγες τῶν ὀργάνων ὁμοίως καὶ πολλὰ σκεύη, καὶ ἀγγεῖα, ὡς πίνακες τραπέζης, τρυβλία, οἰνοδοχεῖα, μυροδοχεῖα, δίσκοι, κηροπηγεῖα, καὶ ἄλλα πολυειδέστατα.

Κασσίτερον Ἀντιμωνιακόν, ἢ ἰδιανύμως Μέταλλον ὀνομάζουσι οἱ τεχνῖται τὸ μίγμα ἀπὸ 100 δραχμῶν Κασσιτέρου καθάρου $8 \frac{1}{2}$ ὑποστάσεως Ἀντιμονίου, $1 \frac{1}{2}$ Βισμύθου, καὶ 4 ἢ 5 κοκκίνας χαλκοῦ, καὶ εἶναι λευκὸν καθάρων, σκληρότερον ἀπὸ τὸν Κασσίτερον, καὶ ἠχολογεῖ ὡς ὁ ἄργυρος· μὲ αὐτὸ κατασκευάζουσι κόχλιαρια εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ τὰ μεταφέρουσιν εἰς ἡμᾶς μὲ τὰς δωδεκάδας ὁμοίως δίσκους, καὶ ἄλλα σκεύη.

Κασσιτέρη ξύσματα, εἶναι τὰ κοπτόμενα εἰς τὸν τόννον, καὶ ἄλλας ἐργασίας μὲ τὸ κοπίδι, καὶ χρησιμεύουν εἰς τοὺς βαφεῖς διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα, ἐπειδὴ λύονται εὐκολώτερα μὲ τὸ Βασιλικὸν Ὑδρῶν, καὶ ἀποτελοῦν τὸ στύψωμα.

Ὁ ἀπαλώτερος Κασσίτερος εἶναι καλῆτερος, καὶ γνωρίζεται ἀπὸ τὴν ἐλαφρότητα ὡς πρὸς τὸν σκληρόν· δοκιμὴ δὲ τὸ εἶναι χύσης, εἰς πρόπλασμα χάλκινον ζεστόν, ἀνα-

ἀναλυμένον τὸν Κασσίτερον, καὶ ὁ ἐλαφρότερος εἶναι καλῆτερος.

Γνωρίζεται δὲ καὶ μὲ τὸ χύσιμον εἰς πέτραν μαύρην ἔχουσαν λεπτὸν αὐλάκι, καὶ εἰς τὴν ἄκραν ἡμισφαιρίου μετρίου βάθος, ἥτοι κοίλωμα. Ἐὰν εἰς τὸν σύνδεσμον τῆς ράβδου, μὲ τὸ ἡμισφαίριον φαίνεται λεύκασμα, ὁ Κασσίτερος εἶναι σκληρός· εἰ δὲ ὅλη ἢ ἐπιφάνειά του σκεπάζεται μὲ λεπτότατον χρῶμα πορφυροκυάνεον, εἶναι ἀπαλός.

ΚΑΣΜΪΡΙ. Τὸ Δίμιτον Ῥῆχον. Ἰδέ ΔΪΜΙΤΟΝ, καὶ ῬΟΤΧΟΝ.

ΚΑΣΤΑΝΟΝ. Ὁ καρπὸς τῆς Καστανίας δένδρου μεγάλου, καὶ γνωστοῦ, χρήσιμος δι' ὀπωρικὸν τῆ χειμῶνος, ὡμὸς, καθὼς εἶναι τὰ μικρὰ τῆς Ἀσίας Κάστανα ὀνομαζόμενα Κουζῆ, ἥτοι Ἀρνήσια πρὸς εὐφημίαν· ἐφημέρος ὡς τὰ μεγάλα τῆς Κρήτης, καὶ πολλῶν ἄλλων μερῶν, καὶ βρασμένος.

Εἰς τὴν ἄκαρπον Κύρνον (Κόρσικαν) Νῆσον, οἱ ἄνθρωποι ξηραίνοντες τὰ Κάστανα, τὰ ἀλήθειαν, καὶ μὲ τὸ ἄλευρον ζυμώνουν ψωμί, καὶ τρέφονται· ἄλλου διὰ τὸ πλῆθος τρέφουσι χοίρους. Οἱ γλαφυροὶ Ἕλληες τὰ ὀνομάζουσι Βαλάγους τοῦ Διὸς, διὰ τὴν γέννησίν του εἰς τὴν καστανοφόρον Κρήτην, καὶ τὴν ἀνατροφὴν εἰς τὴν Ἰδην, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας ἐπιμελῶνται τῶρα καὶ διαφημίζουσι, ὅτι ἐπέτυχον νὰ κατασκευάσῃ Ζάχαρι ἀπὸ τὰ Κάστανα, καθὼς καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τῆς Προυσσιακῆς ἐφευρέσεως ἀπὸ τὰ Γογκύλια· ἀλλὰ μὲ ὅλα ταῦτα χρειάζεται πολὺ διὰ νὰ συστήσῃ ἄρθρον ἐμπορικὸν, καὶ νὰ ἐγκαταριθμηθῇ εἰς τὸ Λεξικὸν τοῦτο, τὸ Καστανοζάχαρι.

Τὸ ξύλον τῆς Καστανίας εἶναι κατώτερον ἀπὸ τὸ Δρύϊνον εἰς τὰς οἰκοδομὰς, καὶ εἰς τοὺς ἰδίους ἀνθρακας· οἱ κλόνοι της χρησιμεύουσι διὰ στεφάνια βαρυλλίων. Τὰ ἀγριοκάστανα χρησιμεύουσι εἰς τὴν Ἰατρικὴν.

ΚΑΣΤΟΡΙΟΝ, ὁ Κάστωρ, ζῶον ἀμφίβιον, τετρα-

πουν μακρὺ 3 ἕως 4 πόδας, καὶ ἕως 15 δάκτυλα, πλατὺ εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ ἕως 20 ὀκάδας βαρὺ· τὸ κεφάλι του εἶναι μακρὺ, αἱ σιαγόνες του σχεδὸν ἴσαι ἀμφότεραι, δυναταί, μὲ 10 ὀδόντια κοπτερά, καὶ μεγάλα, δύο ἀγκυλόδοντας, καὶ 8 μήλας εἰς ἑκάστην σιαγόνα· ὥστε κρημνίζει ὀλόκληρα δένδρα μὲ τὰ ὀδόντιά τε· τὰ ὀμμάτιά του μικρότατα, τὰ ὠτία του μικρά, στρογγύλα, καὶ μὲ χυῖδι ἔξωθεν, καὶ γυμνά ἔσωθεν· ἡ τρίχα τοῦ δέρματός του σπανίως λευκή, ἢ μαύρη, καὶ τὸ περισσότερο καστανή, καὶ στιλπνή· εἰς τὴν ράχην μακραίνει ἕως 2 δάκτυλα, ἀλλ' εἶναι τριχυτέρα· εἰς τὴν κοιλίαν ὅμως εἶναι κοντὴ, ἀλλὰ ἀπαλωτάτη, καὶ χρησιμεύει διὰ τὴν Πιλοποιίαν· ἡ ἔρατε ἔχει ἑνὸς ποδὸς μῆκος, δὲν ὁμοιάζει μέτινος ἄλλε χερσαίου ζώου· γυμνὴ ἀπὸ τρίχας, ἔχει τὸ δέρμα λεπιδωτὸν, καὶ γεμάτη ἀπὸ στέαρ· τὰ ποδάρια του κοντὰ μὲ ὀλίγην τρίχα· τὰ ἐμπρόσθια μὲ πέντε δάκτυλα, καὶ τὰ ὀπίσθια, ὡς τῶν ἀμφιβίων πτηνῶν, διὰ τοῦτο περιπατεῖ εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ κολυμβᾷ εἰς τὰ νερά· οἱ τένονές τε εἶναι δυνατοί, καὶ ἀργοκίνητοι.

Τὸ ἀρσενικὸν καθὼς καὶ τὸ θηλυκὸν μετὰ τὸ λεγόμενον ἤβης ὀστοῦν πρὸς τὴν κοιλίαν, ἔχουν 4 μεγάλας πήρας 3 ἕως 2½ δακτ. μήκους, καὶ τὸ ἥμισυ πλάτους, γεμάτας ἀπὸ ὕλην ῥητινώδη, κιτρινωπὴν, καὶ δυσώδη, καὶ αὕτη εἶναι τὸ λεγόμενον Καστόρχι· περὶ ἧ ἰδὲ κατωτέρω.

Ζῶσι τὰ Καστόρια ἀγεληδὸν εἰς τὰ Βόρεια κλίματα τῆ Παλαιῆ καὶ Νέου Κόσμου, εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν, καὶ λιμνῶν. Κατασκευάζουν τὰς καλύβας των θαυμασίως, πολεμῶν μὲ τὰς ἐχθρῆς των, καὶ πιάνουν αἰχμαλώτους, μεταχειριζόμενα αὐτοὺς εἰς δελεΐαν· καὶ σχεδὸν ἔχον τόσα ἐμφυτα προτερήματα ἀξιοπερίεργα, τὰ ὅποια ἄλλος Φυσικῆς Ἱστορίας Συγγραφεὺς ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἐξιστορίσῃ· ἐγὼ δὲ διαβαίνω εἰς τὴν ἐξ αὐτῶν ἐμπορικὴν ὕλην, τὸ ὅποιον εἶναι ὁ κατ' αὐτὸ σκοπός μου.

Οἱ κυνηγοὶ Ῥῶσσοι, Ὀστιανοί, καὶ οἱ ἄγριοι τῆ Κασ-

ναδά, καὶ ἀποικοὶ, τρώγοντες τὸ κρέας τῶν Καστορίων (τὸ ὅποιον εἰς τὰ ἐμπρόσθια ἔχει γεῦσιν χερσαίου ζώου, καὶ εἰς τὰ ὀπίσθια ὄφθαλμοί) ἀφ' ἧ τὰ πιάσουν μὲ ἐπιτηδειοτάτας παγίδας, πωλῆν τὸ δέρμα, καὶ τὰς Καστόρχεις.

Τὸ δέρμα τῶν Καστορίων χρησιμεύει καὶ διὰ διφθέραν παρά τοῖς Εὐρωπαίοις, ἀλλὰ τὸ περισσότερο ἢ τρίχα τε διὰ σκιάδια, χειρώτια, καὶ ἄλλα τοιαῦτα διὰ τὴν ἀπαλότητα, καὶ στιλπνότητά της· καὶ μετὰ τὸ κέρμα, τὸ δέρμα χρησιμεύει διὰ σκέπασμα κιβωτίων, καὶ διὰ κόσκινα, ἢ ἄλλα τοιαῦτα βυρσοδεψήματα. Τῆ χειμερινῆ κυνηγίου τὰ δέρματα εἶναι καλήτερα, διότι ἔχουν καθῶς καὶ τῶν λοιπῶν ζώων πολὺ, καὶ καλὸν τὸ μαλλί· τοῦ καλοκαιρινοῦ εἶναι γυμνότερα. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα, τὰ ὅποια, ἐπειδὴ τὰ μετεχειρίσθησαν οἱ ἀγριάνθρωποι κυνηγοὶ, ἔχουν δυσώδη παχύτητα, καὶ ἐπογομάζονται παχέα, καὶ δὲν χρησιμεύουν διὰ διφθέρας.

Καστόρχις ὠνομάσθη παρά τῶν Ἀρχαίων ἢ πῆρα τῆ Καστορίε, ἐπειδὴ ἐνόμιζον ὅτι εἶναι ὄρχις τῆ ζωῆ τούτου, καὶ ὅτι τὸν κόπτει ὅταν διώκεται ἀπὸ τῆς κυνηγῆς, τὰ ὅποια ἀμφοτέρωθεν δὲν ἀληθεύουν, καθῶς ἐγράψαμεν ἀνωτέρω, διότι αὐταὶ αἱ πῆραι εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀρσεικὰ, καὶ εἰς τὰ θηλυκὰ ἀδιαφόρως.

Ἀφ' ἧ οἱ κυνηγοὶ πιάσεν τὸ ζῶον, καὶ κόψεν αὐτὰς τὰς πῆρας, αἱ μὲν δύο ὀπίσθια εἶναι γεμάται ἀπὸ ὕλην ῥητινώδη, ἀπαλὴν, μὲ μικρὰς ἴνας, στακτόχρουν, καὶ κιτρινωπὴν ἐσώτερον, εὐφλίγιστον, καὶ δυσώδη, καὶ τῆτο εἶναι τὸ ἀληθινὸν Καστόρχιον· τὰς ξηραίνεν εἰς τὸν καπνὸν, ἢ καλήτερα εἰς τὸν ἀέρα, καὶ γίνονται χρήσιμα εἰς τὴν Θηριακὴν, τὸ Μιθριδατικὸν, καὶ εἰς πολλὰ κεφαλικὰ, καὶ ὑστερικὰ πάθη. Αἱ δύο δεύτεραι πῆραι πρὸς τὴν κοιλίαν εἶναι μικρότεραι, μὲ χυμὸν ἐλαιώδη, δυσώδη, κιτρινοπελιδνὸν, καὶ μὲ τὴν πολυκαιρίαν κατατῆ ἀλειμμα. Οἱ Ἴατροὶ μεταχειρίζονται αὐτὰς ἅπασ, διότι αἱ παλαιαὶ εἶναι φαρμακεραὶ.

Τὸ καλὸν Καστόρχι εἶναι εἰς πῆρας χοιῦρας, βαρρίας,

ρείας, καστανάς, και δυσώδεις, γεμάτας ἀπὸ ὕλην στερεάν, εὐφραυστον, κιτρινωπὴν, μαυρωδεράν, και δρυμεϊαν εἰς τὴν γεῦσιν· τὸ καλῆτερον εὐρίσκεται εἰς τὴν Ρώσσιαν.

ΚΑΣΤΟΡΕΛΑΙΟΝ, Γίνεται ἀπὸ Καστόρχι ἔταν ἀκόμη ἦναι νωπὸν, και τὸ μεταχειρίζονται εἰς ἰατρικὰ χρίσματα.

Εὐρίσκονται και εἰς τὰς Γερμανικὰς, και Πολωνικὰς ποταμὸς Καστόρια, καθὼς και εἰς τοὺς Γαλλικὰς, ἀλλ' ὀλίγα, και ὀλίγον χρίσιμα.

Οἱ Τῦρκοι δὲν μεταχειρίζονται ἄλλο ἀπὸ τὸ Καστόρχι μόνον τὸ δέρμα, και ἡ τρίχα τοῦ ζώου τῆτου εἶναι δι' ἡμᾶς ἀχρηστα.

ΚΑΤΑΡΤΙΟΝ, ὀνομάζει ὄχι ἀνοικείως ἡ κοινὴ γλῶσσο τὸ παρὰ τῆς παλαιᾶς Ἰκρίον, και Ἰστίον· εἶναι δὲ κορμὸς μεγάλου δένδρου ἐλάτης, χονδρὸς, και μακρὸς ἀναλόγως, ἀναγκαῖον εἰς τὰ καράβια διὰ τὸ δέσιμον τῶν πανίων, και διακρατέμενον ἀπὸ τὰ καρχήσια σχοινία.

Εἰς τὰς μεγάλας Νῆας, ἡ Ναῦς, τὰ χονδρὰ Κατάρτια ἐκτείνονται ἕως τῶν καθισμάτων, και ἐκεῖθεν ὑψῶνται ἄλλα, και πάλιν ἄλλα ἕως τῆς κορυφῆς. Εἶναι δὲ κατὰ σειράν ἀπὸ τῆς πρώρας· α'. τὸ θεμένον δίπλα, ἢτοι πλαγίως εἰς τὴν πρώραν τοῦ Καραβίου· β'. τὸ πρωρίσιον· γ'. τὸ μεσαῖον, και δ'. τὸ πρυμνήσιον· τὰ ἐπάνω τῶν καθισμάτων ἀναλόγως λεπτότερα, και ὀνομάζονται τοῦ μεγάλου καρχησίου, τοῦ μικροῦ καρχησίου, κ. τ. λ.

Τὰ μεγάλα καράβια ἔχουν και Κατάρτια ἔτοιμα δι' ἀλλαγὴν ἂν τύχη εἰς τὴν θάλασσαν, και συνθλασθῆ κατὰ ἀπὸ τὰ εἰρημένα.

Τὸ ἐμπόριον τῶν Καταρτίων ἐμβαίνει εἰς τὸ τῆς Ξυλικῆς, και ὅπερ εὐρίσκονται μεγάλα ἐλάται, και ποταμοί, και αἰγιαλοὶ πλησίον, εὐγαίνουσι Κατάρτια, και πωλῶνται μὲ τὸ μέτρον τῆ μήκους, και πλάτους.

Ἡ Κωνσταντινέπολις μεταφέρει ἀπὸ τὰ Ἀσιατικὰ παρὰ τῆς Μαύρης θαλάσσης, και ἀπὸ τὴν Δακίαν διὰ

τῷ Δουνάβειως εἰς σχεδίαις ὀπισθοδεμένα εἰς τὰ παράβια, καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν Καταρτίου, καὶ πανίε στιμένου εἰς τὴν σχεδίαν,

Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ πριονιζόμενα γίνονται μεγάλαι σανίδες διὰ στρώσιμον οἰκιῶν, μάλιστα τῶν μεγάλων προθαλάμων.

ΚΑΤΡΑΨΙ, Ἡ ΖΩΨΙΣΣΑ, καὶ Ἰδὲ ἐκεῖ, ὁμοίως καὶ ἸΓΡΟΨΙΣΣΑ.

ΚΑΤΡΙΨ. Μικρὰ Κογγύλη, ἢ Πεταλὶς τῷ Ἰνδικῷ Ὠκεανῷ, ἀλιευμένη ἀπὸ τὰς γυναῖκας εἰς τὰ παράλια τῶν Μαλδίβων, καὶ ἀλλαχῶ, χρησιμεύουσα διὰ νόμισμα εἰς πολλὰ Ἀσιατικὰ μέρη, καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν πρὸς ἀγορὰν ἀνδραπόδων, καὶ ἄλλων προϊόντων τῷ τόπου. Εἰς τὴν Βεγκάλην ἢ Ρωβία τιμᾶται διὰ 2400 Καυρίδας, καὶ 3 γαλλικὰ φράγκα. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν μετὰ 80 λίτρας, ἢτοι 32 οκάδας Καυρίδας ἀγοράζεται ἐν ἀνδραπόδον Αἰθιοπικόν. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ἀπὸ πολλοὺς σωρὲς τῶν Πεταλίδων τούτων διὰ τὸ ἐμπόριον ἐκεῖνο ἄλλα δίδει καὶ πολὺ κέρδος.

ΚΑΦΕΨ. Ἀπὸ τῷ Καχβέ Ἀραβικῷ, καὶ Λατινικώτερον Ἰασμίνον Ἀραβικόν, ὀνομασθεῖς παρὰ τῷ περιφήμῳ Ἀκαδημακῷ Ἰουσιέως, (Jussieu) εἰς τὴν ἐξαίρετον διαγραφὴν τε τῷ 1713, ὅπως ἀπέδειξεν ὅτι τὸ Καφεφόρον δένδρον εἶναι Ἰασμίνον ἐκεῖνε τῷ τόπου, γινόμενον μέγα, ὡς τὰς ἐδικὰς μας κερασίας, στρογγύλον, μετὰ τοὺς κλόνους κλίνοντα πρὸς τὴν γῆν· τὰ φύλλα του ὁμοιάζου τὴν λεμονιάν, ἀειθαλῆ, καὶ ἡ φλοιά τῷ δένδρου τὸ ἐδικόν μας Ἰασμίνον. Εἰς καρπὸν κόκκινον ὡς κεράσι, ἐμπεριέχονται ἀντὶ πυρήνος δύο κόκκοι Καφέ, χωριζόμενοι ἀλλήλων ἀπὸ ἐπιδερμίδα ψιλήν, καὶ ἵνα τὴν τρέφουσαν αὐτῆς, ἢ ὁποῖα κάμνει καὶ τὴν ἐσωτερικὴν γραμμῆντων, πρὸ τῷ καρποῦ ἄνθος, καὶ αὐτὸ ὁμοιάζει τὸ Ἰασμίνον, καὶ εἶναι εὐώδες.

Τὸ Καφεδένδρον δὲν ἔχει προσδιορισμένον καιρὸν διὰ τὸ τεῖναγματε, διότι ἐν ταυτῷ ἔχει καὶ γενομένον καρπὸν, καὶ ἀνθῆ διαφόρων ἡλικιῶν· μ᾽ ὅλον τῷτο ἢ κυριώ-

τέρα σύναξις, ἥτοι τείναγμα γίνεται τὸν Μαΐον, καὶ τὸν Νοέμβριον, ἥτοι δις τῆ ἐνιαυτῆ, καὶ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ὅταν ὠριμάσῃ ὁ Καφῆς σρώνων ὑποκάτω τῆ δένδρου ψάθας, καὶ τεινάσων τὸν καρπὸν, καὶ ἀφ' ἧ ξηρανθῆ τὸν συνθλίβων μὲ πέτρας διὰ νὰ ἐκβῆ ὁ Καφῆς, ἔπειτα πάλιν τὸν ξηραίνουν, καὶ τὸν βάλλουσι εἰς ψάθινα σακκία, καὶ τὸν πωλοῦν.

Δις τῆ ἐνιαυτῆ καρπίζει τὸ δένδρον τῆτο, καὶ μεταφυτεύεται ἢ μὲ χλωρὰ κλονάρια, ἢ μὲ τὸν ὀλόκληρον, καὶ νωπὸν καρπὸν· τὸ δὲ ὅτι τὸν ζυματίζουν πρὸ τοῦ νὰ τὸν πωλήσων ἀπεδείχθη ψευδές· ἀλλ' ἄς ἀκολουθήσωμεν ὅλην τὴν σειράν τῆ Ἀραβικῆ Καφέ.

Ἡ εὐδαίμων Ἀραβία καυχᾶται εἰς τὴν βλάστησιν τῆ Καφοδένδρου, μάλιστα εἰς τὴν Βεϊτουλφακίρ, ἥτοι Οἶκον τῆ Πτωχῆ ὀνομαζομένην Ἐπαρχίαν, 10 λεύγας ἀπέχουσαν ἀπὸ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Εἰς γῆν ἀμμώδη, καὶ ξηρὰν ἐκτείνονται 50 λ. κατὰ μῆκος, καὶ 15 ἕως 20 λ. κατὰ πλάτος. Εἰς τὰ λοφώδη μέρη τῆς Οὐδανού γίνεται ὁ καλῆτερος, ἥτοι μικρότερος κόκκος, πρασινώτερος, καὶ βαθύτερος, πρόσθετος καὶ τὸ καλῆτερα καθαρισμένος ἀπὸ τὰς φλοιὰς του.

Περὶ τὸ μέσον τῆς ΙΕ'. Ἐκατονταετηρίδος ἐγνωρίσθη εἰς τὴν Ἀσίαν ἡ χρῆσις τῆ Καφέ· καὶ τῷ 1672 πρῶτον εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως διεδόθη, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην κατήντησε πάγκοινων αὐτὸ τὸ ποτὸν, καὶ ἀποκατεστάθη ὁ Καφῆς ἄρθρον μέγιστον τοῦ ἐμπορίου.

Εἰς τὰς Παλαιὰς Ἑλληνας, καὶ Ῥωμαίους ἦτον παντελῶς ἀγνώριστος ὁ Καρπὸς τῆ Καφέ· ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἰδίους Ἀραβας μόλις ἐγνωρίσθη κατὰ τὸ 1400.

Ὁ κοινὸς ὄχλος τῆς Ἀραβίας βράζει, καὶ πίνει τὸν ζωμὸν τῆς φλοιὰς, καὶ τῆς ἐπιδερμίδος τῆ ἐπιθυμητοῦ τέτου κόκκου. Οἱ δὲ εὐκατάστατοι, καθὼς ὅλοι οἱ Πέρσαι, Τῆρκοι, καὶ λοιποὶ ἄνθρωποι, πίνων τὸν ἐψημένον, καὶ ἀλισμένον Καφῆν, ὡς ἡμεῖς.

Καθ' ἡμέραν γίνεται ἀγορὰ (ἐκτὸς τῆς Παρασκευῆς) εἰς τὴν Βεϊτελφακίρ, καὶ ἐκεῖ πωλεῖται, καὶ ἀγοράζε-
ται ὁ Καφὲς μὲ τὰ μετρητὰ, καὶ διαδίδεται εἰς τὸν Κό-
σμον, ἢτοι ἀπὸ 4,000,000 οκάδες, τὰ $\frac{1}{2}$ ἀπὸ τῆς Μέ-
κας διὰ τὴν Εὐρώπην, τὰ $\frac{1}{2}$ διὰ τὴν Περσίαν, τὰ $\frac{1}{2}$
διὰ τὸ Σουὲζ τῆς Αἰγύπτου, τὰ $\frac{1}{2}$ διὰ τὴν Ἀσιατι-
κὴν Τυρκίαν, καὶ τὰ $\frac{1}{2}$ διὰ τὰς Ἀφρικανὰς Ἀποικίας,
καὶ ἐκ τούτου ἡ Ἀραβία λογαριάζουσα πρὸς 2 γρόσσια
τὴν οκάαν, λαμβάνει δι' αὐτὸν τὸν εὐκόλογεώργητον καρ-
πὸν περὶ τὰ 8,000,000 γρόσσια ἐτησίως.

Περὶ τὸ 1700 παρατηρήσαντες οἱ ἐμπορικώτατοι Ὀλ-
λανδοὶ τὸ μέγα ὄφελος τοῦ Καφὲ μετεφύτευσαν αὐτὸν
πρῶτοι εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Βαταβίαν, καὶ ἰδόντες ὅτι
εὐδοκιμεῖ ἐπολλαπλασίασαν τὰ δένδρα εἰς τὴν Νῆσον
Γάραν, καὶ τὴν Σεϊλάνον. Μετὰ ταῦτα ὅλαι αἱ Εὐρω-
παῖκαὶ Ἀποικίαι τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν ἐκαλλιέργησαν,
καὶ καλλιεργῶν τὸν Καφὲν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὸ ἄρω-
μα, καὶ ἐξαιρετὸν ποιότητα τοῦ Ἀραβικοῦ· ἀλλὰ μὴ ὄ-
λον τῆτο ἀναπληροῖ τὴν χρείαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὄ-
λη ἡ Εὐρώπη εὐχαριστεῖται μὲ αὐτὸν τὸν Ἀμερικανὸν,
φέρουσα ποσότητας μεγίστας εἰς βαρύλλια διαφόρου με-
γέθους.

Εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικρατίαν ἐφέρετο πολὺς ἀπὸ
τὴν Αἰγυπτὸν Ἀραβικὸς, ὁ ὁποῖος καὶ Αἰγύπτιος, ὡς
ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ὀνομάζεται, καὶ εἰς τὰς μεγά-
λας πόλεις, μάλιστα τὴν Κωνσταντινέπολιν ἦτον ἐμπο-
δισμένη ἡ χρῆσις τῆς Ἀμερικανῆς διὰ τὰ κοινὰ ἐργαστή-
ρια, ὅντες ἠναγκασμένοι ὅλοι οἱ ἐργαστηριαριοὶ Καφε-
φοῖ νὰ ἀγοράζωσιν τὸν Καφὲν κοπανισμένον εἰς τὰ μετὰ
προνομίᾳ Μογοπωλεῖα τῶν Κοπανιστῶν (Ταχυμίδων)·
ἀλλὰ μετὰ τὸ 1800 ἡ ἐφοδος τῶν Γάλλων εἰς τὴν Αἰ-
γυπτὸν, καὶ ἡ ἐκτοτε ἐκεῖ διαμείνουσα ἀταξία, καὶ ἡ
ἐφοδος τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἀραβος Θεῖστοῦ Ἀβδούλβιχά-
βη εἰς τὴν Μέκαν, διακόψασαι τὸν δρόμον τῆς μεταφο-
ρᾶς, ἠνάγκασαν τὸν λαὸν νὰ συνειδίσῃ τὸν Ἀμερικανὸν,
καὶ ἡ συνήθεια αὕτη ἐγγίζει τὰ μᾶς κάμψιν νὰ λησμο-
τη-

θήσωμεν τὸν Ἀραβικὸν διὰ τὴν ἀκριβότητα, καὶ σπανιότητα του.

Καλὸς Ἀμερικανὸς Καφὲς ὑπολαμβάνεται ὁ τῆς Μαρτινίκας, καὶ ὅσος εἶναι λεπτὸς, ὑποπράσινος, χωρὶς εὐρωτίασιν, καὶ σῆψιν, ἀλλὰ καθαρὸς κόκκος, καὶ ἄβρεκτος ἀπὸ τὴν θάλασσαν· πωλεῖται δὲ εἰς τὸ ζύγι 100 ὀκάδων· ὁ δὲ τῆ Γεμέν, ἥτοι Ἀραβικὸς μετὴν ὀκάν.

Ὁ Καφὲς εἶναι ποτὸν τονικὸν, ἐξυπνᾷ τὰ πνεύματα, καὶ προξενεῖ εὐφροσύνην· δὲν συγχίζει τὴν σωματικὴν οἰκονομίαν, καθὼς τὸ κρασί, καὶ τὰ μεθυστικὰ ποτὰ, ἀλλὰ καθὼς δι' ἐκεῖνα ἔτω καὶ δι' αὐτὸν ἐμπεδίζεται ἡ κατάχρησις, ἐπειδὴ ἐγγίζει τὰ εὔρα, καὶ προξενεῖ σπασμούς, καὶ τρεμουῖλλαν.

ΚΕΓΚΡΙ', ἢ ΚΕΧΡΙ' συνιθέστερον, γέννημα ψιλόν, σκληρὸν, στρογγύλον, καὶ στιλπνόν, χρώματος λευκοκιτρίνου. Χρησιμεύει διὰ τροφήν τῶν πτωχῶν εἰς μερικὰς τόπους, καὶ τῶν πτηνῶν εἰς ἄλλους· θεριζέται τὸ φθινόπωρον, καὶ μετὸ γάλα ζεστὸν γίνεται καλὸς ζωμός. Λέγουσιν ὅτι ἔχει καλὴν ποιότητα καὶ θρεπτικὴν· θεριζέται περὶ τὸν Αὐγύστον, καὶ σπείρεται ὄψιμον.

Εἰς τὴν Ἰατρικὴν χρησιμεύει διὰ κατάπλασμα, ὡς ἐν ἀπὸ τὰ τέσσαρα διαλυτικά, καὶ ἀνώδυνα ἄλευρα.

ΚΕ'ΔΡΟΣ. Ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ Κέδρος εἶναι δένδρον ἐπίσημον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, χοιῶρον, εὐθές, καὶ ἐκτεινόμενον πυραμιδοειδῶς, μετὸ φλοιᾶν ὀμαλήν, ξύλον ὠραῖον, καὶ στερεόν, ὑπομέλανον, καὶ σχεδὸν ἄσηπτον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη παρὰ τῆ Σολομῶντος ὁ Ναός, καὶ τὸ παλάτιόν του. Τὰ φύλλα τε εἶναι ἀειθαλῆ, καὶ μικρὰ, καὶ ὁ καρπὸς του μικρὸς ὡς τῆς Κυπαρίσσου. Σώζονται ἔως τῆς σήμερον οἱ τοιαῦτοι Κέδροι εἰς τὸ Ὄρος τοῦ Λιβάνου περὶ τὴν Τρίπολιν τῆς Συρίας, καὶ τὴν Βίβλον, ἀλλὰ σπάνια. Εὕρισκοντο ἀπὸ αὐτὰς καὶ εἰς τὴν Κύπρον, καὶ Κρήτην· τὸ ξύλον των ἦτον εὐχρηστότατον μάλιστα διὰ τὰ πολυχρόνια πράγματα, ὡς Ναὺς, παλάτια, καὶ ξόανα.

Ἀπὸ τῆς χοιῶρης κορμῆς, καὶ στελέχη τούτων ἀποστά-

στάζει τὸ λεγόμενον Κόμμι τῆς Κέδρου, ἢ Μάννα Μαστιχῶδες ξηραίνόμενον καθ' ἑαυτό.

Διασγίζεται μετὰ ταῦτα ἡ φλοιὰ τοῦ δένδρου, καὶ ἀποστάζει χυμὸς χρισματώδης, ξηραίνόμενος καὶ αὐτὸς ἐπάνω εἰς τὴν ἰδίαν φλοιάν, καὶ ὀνομάζεται Ῥητίνη τῆς Κέδρου, κιτρίνη, εὐθραυστος, διαφανῆς καὶ εὐοσμός.

Ἄλλη Ῥητίνη Κεδρινὴ διαφανῆς καὶ λευκὴ, ὡς τὸ νερόν, με δυνατὴν μυρωδίαν ἀποστάζει ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς Κέδρου ὅταν θερμανθῇ ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Κέδρος Φοινικίας* εἶδος κέδρου εὐρισκομένης εἰς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κιλικίαν, ἡ ὁποία ὁμοιάζει πολὺ μετὰ τὴν Ἀρκεύθου. Ἴδὲ ὌΞΥΚΕΔΡΟΣ. Διαιρεῖται δὲ εἰς τρία εἶδη κατὰ τὸν Λεμέριον, Lemery.

Ἡ α'. ἔχει τὸν κορμὸν καὶ τὰς κλόνους περικλωσμένους, καὶ με κόμβους, καὶ τὸ ξύλον κόκκινον με ὀσμὴν κυπαρισσίνην, καὶ τὸν καρπὸν κίτρινον, καὶ εὐώδη. Ἀπὸ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου τούτου εἰς τὰ θερμὰ κλίματα στάζει κόμμι ὀνομαζόμενον Βερονίκη.

Ἡ β'. ὀνομάζεται Κέδρος μικροτέρα διαφέρουσα ἀπὸ τὴν ἄνω εἰς τὸ, ὅτι γίνεται μικροτέρα, καὶ κάμνει καρπὸν μεγαλύτερον.

Ἡ γ'. λέγεται Κέδρος Ἰσπανικὴ με σῶμα, καὶ καρπὸν πολλὰ μεγαλύτερον. Ὅλαι δὲ βλαστάνουν εἰς τὰ θερμὰ κλίματα τῶν παραλίων τῆς Μεσογείου θαλάσσης, καὶ εἶναι ἀειθαλεῖς* τὸ ξύλον τῶν εἶναι ἰδρωτικόν* τὰ φύλλα στομαχικά, καὶ ὁ καρπὸς, ὁ ὁποῖος Κεδρίς ὀνομάζεται, ὁμοίως δυναμωτικὸς τῆ στομάχου.

Ἀπὸ τὸ ξύλον τοῦ Ὄξυκέδρου διασταλάζεται διὰ τῆ ἄμβυκος (λαμβίκου) ἔλαιον μαῦρον ὀνομαζόμενον Κάδη, ὠφελιμώτατον εἰς τὰς ἐλεφαντιάσεις* ἀλλὰ διὰ τὸ σπάνιον αὐτοῦ μεταχειρίζονται τῆς Πισσασφάλτου, ἢ τῆς Ἀρκεύθου τὸ ἔλαιον.

Διατέμνοντες τὴν Ὄξυκέδρον συνάξουσιν ἀποστάζον κόμμι διαφανέστατον, καὶ καθαρώτατον, τὸ ὁποῖον Σανδαράχην ἐπονομάζουσι, καὶ Ἴδὲ τῆτο.

Εἰς ὅλα τὰ κλίματα, καὶ θερμὰ, καὶ ψυχρὰ γίνονται Κέδροι. Ἡ Ἀμερική, καὶ ἡ Σιβηρία ἔχουν μεγίστας, ἀλλὰ τὸ ξύλοντων δὲν εἶναι ἐλαιώδες, καὶ ἀσηπτον, ὡς ἐκείνων τῆς Λιβάνου.

Εὐρίσκονται Κέδροι μεγάλοι, καὶ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ Ἡπείρου, καὶ πλῆθος μικραὶ, τὰς ὁποίας Χαμαϊκέδρους ἠμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν ὥστε τὸ δένδρον τῆτό γίνεται καὶ μέγιστον, καὶ μεσαῖον, καὶ χαμῶδενδρον, καθὼς ἡ δρυς.

ΚΕΔΡΙΣ. Ὁ Κεδρόσπορος, χρήσιμος εἰς τὴν Ἱατρικὴν, ὁ καπνὸς του καθαρίζει τὸ νοσῶδες τῶν ὑγρῶν οἰκημάτων.

ΚΕΝΤΗΜΑ. Ποικιλότητες, καὶ ἀνθη γινόμενα εἰς τὰ μεταξωτὰ, καὶ ὅλα τὰ ὑφάσματα μετὴν βελόνην καὶ Κεντητὸν τὸ τοιοῦτον ὑφάσμα.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ Κέντημα μεταξὺ τῶν γυναικῶν, καὶ κορασίων ἔφθασεν εἰς ἀρκετὴν τελειότητα, καὶ γίνεται ἢ ἀμφοτέρωθεν, ἢτοι διπρόσωπον, ἢ ἑτέρωθεν, ἢτοι μονοπρόσωπον· τὸ διπρόσωπον κεντᾶται μετὴν συνειδισμένην βελόνην, καὶ εἶναι καλῆτερον, ἀλλὰ δυσκολώτερον, καὶ ἀκριβώτερον· τὸ δὲ μονοπρόσωπον μετὴν βελόνην ἀγκιστρωτὴν λεπτοτάτην καρφωμένην εἰς πυξίνην λαβὴν στερεὰ, καὶ ὀνομάζεται κέντημα εἰς τὸ κόσκινον· διότι τὸ κεντῶμενον ὑφάσμα εἶναι ραμμένον εἰς εἶδος ξυλίνης στεφάνης, ὡς τοῦ κοσκίνου.

Τὸ μεταξωτὸν νῆμα συνεθίζεται περισσότερον διὰ Κέντημα, ἀλλὰ καὶ τὸ λινόν, καὶ βαμβακερὸν, καὶ αὐτὸ τὸ μάλλινον ἐνίοτε.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εὐρέθη ἡ τέχνη νὰ κεντοῦν εἰς τὰ σάλια τῆς Κασμίας ἀνθη ὡραία μετὴν ἰδίαν κλωστήν τῶν σαλίων, καὶ μετὴν τόσην ἐπιδεξιότητα, ὥστε δύσκολον εἶναι νὰ διακριθῇ ἂν ἦναι Κέντημα, ἢ συνύφασμα, ἂν δὲν παρατηρηθῇ ἀπὸ μόνην τὴν ὡραιότεραν συμμετρίαν, τὴν ὁποίαν προσαρμόζουσι αἱ Πολίτισσαι ἀσυγκρίτως καλῆτερα ἀπὸ τὰς Ἰνδὲς Ὑφαντάς.

Διὰ τὴν ἐπιτιμειότητα ταύτην κατηργήθησαν τὰ κεν-

τητα τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὰ ὅποια πρότερον ἐφέροντο πολλά, καὶ κεντῆται εἰς τὸν τόπον ἐξαίρετα, ὄχι μόνον δι' ἐνδυμασίας γυναικῶν, καὶ τῶν τρυφηλῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ ἄμφια θαυμάσια. Συνειδησμένα εἶναι τὰ καψιδρώτια, καὶ χειρόμακτρα, καὶ ἡθελεν ἐπιθυμήσῃ ἡ Εὐρώπη νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὰ μὲ καλὸν ἐμπόριον· ἀλλ' αἱ Διοικήσεις ἐκεῖναι καταργῶν αὐτὸν τὸν δι' ἡμᾶς ἐπωφελεῖ σκοπὸν μὲ τὸ ἐμπόδιον τῆς εἰσόδου τῶν ξένων ἐργοχειρῶν· ὥστε ἐμπεριορίζεται τὸ ἐμπόριον τῶν Κεντητῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΡΑΜΙΚΗ. Εἶδος τῆς Πλαστικῆς, τέχνη δηλαδὴ τῆς κατασκευῆς τῶν κεραμιδίων.

ΚΕΡΑΜΙΔΙ. Πηλὸς πλασμένος, ξηραμένος, καὶ ἐψημένος εἰς τὸν κλίβανον, χρήσιμον διὰ σκέπασμα τῶν οἰκιῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων. Εἰς τὴν Τουρκίαν μόνον ἐν εἶδος κεραμιδίων κατασκευάζουν εἰς σχῆμα αὐλακος, ὀλίγον πλατύτερον ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, καὶ χονδρότερον, καὶ μὲ αὐτὰ σκεπάζου τὰς οἰκίας εἰς τὰς πόλεις, καὶ ἀπανταχῆ πλαττόμενα, καὶ πωλύμενα πλησίον τῶν πόλεων. Πολλὰ ὀλίγον χρησιμεύου εἰς τὸ ἐμπόριον, διὰ τὴν ἄμεσον ἀγοραντῶν ἀπὸ τὰ Κεραμικά.

ΚΕΡΑΜΙΚΟΝ. Ὁ τόπος ὅπου κατασκευάζονται τὰ Κεραμίδια.

ΚΕΡΑΣΙΑ. Ὀπωρικὰ πρῶϊμα, γνωστὰ εἰς τὰ μέρη μας ἀπὸ δένδρον τῆς Κερασίας μεταφυτευθὲν παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς Κερασῆς πόλεως τῆ Πόντου, καὶ χρήσιμα διὰ φαγὴ νωπά. Εἶναι δὲ πολλῶν χρωμάτων, καὶ ποιοτήτων. Ἐπαινῶνται ὡς ὑπερβαλλόντως μέγιστα, καὶ γλυκὰ τὰ Κεράσια τῆ Βρασοβῆ.

Οἱ Μοναχοὶ τοῦ Ἄθωνος ξηραίνοντες τὰ Κεράσια τὰ ὀνομάζουσι Ψιχοκέρασα, καὶ τὰ μεταχειρίζονται τὸν χειμῶνα, χαρίζοντες καὶ εἰς τὰς φίλους των, καὶ προσκυνητὰς χάριν εὐλογίας.

ΚΕΡΑΤΟΝ. Σῶμα στερεὸν φυόμενον εἰς τὴν κεφαλὴν μάλιστα τῶν διχύλων ζώων, ὡς βουβάλων, βοῶν, αἰε

αἰγῶν, καὶ παρομοίων, καὶ μεταχειριζόμενον εἰς κατασκευὴν διαφόρων πραγμάτων, ὡς κτενίων, πυξίδων, ὀδοντοξυστῶν, καὶ πολλῶν ἄλλων. Εὐκολύεται ἢ κατασκευὴ τῶν κέρατων διὰ τὸ εὐλύγιστον αὐτῶν μετὰ τὸ ζέσταμα, καὶ ἀπὸ πολλὰ μέρη στέλλονται ἐμπορικῶς πρὸς ἄλλα, ὅπου ἡ τέχνη χρειάζεται νὰ τὰ κατασκευάσῃ.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐργάζονται πολλὰ, καὶ μὲν ὅλον τὸτο περισσεύουν διὰ νὰ πωλῶν καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης.

Τὰ κέρατα τῆς Ἐλάφου γίνονται μεγάλα, καὶ μετὰ πολλὰς κλόνους, καὶ χρησιμεύουν εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ὡς κόνις γλυκαντικὴ τῷ αἵματι, καὶ δροσιστικὴ. Ἴδὲ ἘΛΑΦΟΣ.

Τὸ τοῦ Μονόκερω Κέρατον φημίζεται, ὡς ἀντιφάρμακον εἰς τὰ δειλητήρια.

Ὅλα δὲ εἶναι ἀναγκαιότατα εἰς τὴν βαφὴν τῷ χάλυβος διὰ τὰ πυροβολικά· καὶ ἰδὲ περὶ ἐκάστου εἰς τὰς λέξεις τῶν ζώων, ὡς Βοῦς, Βούβαλις, κ. λ.

ΚΕΡΑΤΙΟΝ. Τὸ κοινότερον ξυλοκέρατον, καρπὸς γνωστὸς δένδρου γινομένου εἰς τὴν Αἴγυπτον, Κύπρον, καὶ ἄλλας Νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν· ὠνομάσθη οὕτω διὰ τὸ ὁμοίωσχημόν του μετὰ κέρατα αἰγός.

Διὰ τὴν ὀλίγην του γλυκύτητα χρησιμεύει, ὡς ὀπωρικὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ εἰς τοὺς ἐντοπίους διὰ τροφήν τῶν ζώων των· ἐπειδὴ δὲ εἶναι καὶ στηθικὸν τὸ ἀπόσταγμα του διὰ τῆς Φαρμακοποιίας, ἀποτελεῖ ἀρκετὸν ἐμπόριον, μεταφερόμενον ἀπὸ τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν ὀλόκληρα φορτία παραβίων εἰς τὴν Ῥωσίαν, καὶ ὅλην τὴν Εὐρώπην· μάλιστα ὅπου τὰ ὀπωρικά εἶναι σπάνια. Οἱ Ἀραβες τὰ ὠνομάζουσι Χαρῆπι· καὶ οἱ Τῦρκοι Κετζὶ Βουνοῦς, ἤτοι Αἰγοκέρατον.

Καλὸν εἶναι τὸ νωπὸν, καὶ καλὰ ξηραμένον, καὶ βαρὺ.

ΚΗΠΙΤΗΣ. Ἀπὸ τοῦ Κήπου, ἢ ἀπὸ τῷ Cera Λα-